

[A. C. D. Petersen.]

gik ud paa, at en Regering ingen Mulighed har for at skabe gode Tider i Krisetider. Det er muligt, at en Regering ikke har i sin Magt at skabe en god Tid ud af Krisetider for Erhvervene, men for mig kan der ingen Tvivl være om, at en Regering og Rigsdag, Lovgivningsmagten som Helhed, har det i sin Magt at skabe Hjælp i vanskelige Tider, og det er det, vi fra konservativ Side har sat ind paa. Man har sagt, at denne Hjælp, som ønskes etableret i daarlige Tider, den har den nuværende Regering i saa høj Grad sat ind paa ved det Forslag om Rentenedsættelse for Statens Udlaan, som vi behandlede forleden Dag. Jeg maa sige, at hvis det kriseramte Landbrug ikke har anden Hjælp i Vente fra den nuværende Regering og Regeringspartierne end denne Rentenedsættelse, synes jeg ikke, det er ret meget, og det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem Hr. Fisker vil indrømme, hvis det virkelig er alt, hvad Landbruget kan vente sig i den Krisesituation, som Landbruget nu er inde i, og i den Krisetid, som Landbruget kan vente at komme til at staa overfor. Thi her er jeg enig i de Betragtninger, der er gjort gældende fra anden Side, at der er intet som helst, der tyder paa, at denne Krise hurtigt vil forsvinde. Det ærede Medlem Hr. Fisker var tillige inde paa, at han ikke kunde tænke sig, det var rigtigt at nedsætte de saakaldte Ejendoms-skatter. Nej, sagde det ærede Medlem, hvis man virkelig skal nedsætte Skatter, som betyder noget for Skatteyderne, saa maa vi ind paa at nedsætte Forbrugsskatterne. Vi var fra konservativ Side begyndt fra den gale Ende. Maa jeg spørge det ærede Medlem, hvad er det da for Forbrugsskatter, som det ærede Medlem synes trykker Skatteyderne saa haardt? Det kan jo ikke være Ølskatten, Brændevinsskatten, Forlystelseskatten, Tobaksskatten eller Slikkeriskatten, og det er de Skatter, som giver de store Beløb til den danske Statskasse.

Jeg har for kort Tid siden haft den Ære at være til nogle Møder ude omkring i Landet sammen med nogle ærede Medlemmer af Partiet Venstre, og dér har jeg ganske vist hørt sige, at der findes nogle Toldskatter, som trykker Landbruget overmaade stærkt, og jeg vil da gerne spørge Ordføreren for Partiet Venstre: hvad er det for Toldskatter, man fra Venstres Side vil sætte ind paa at faa nedsat, hvad er det for Skatter, som trykker Landbruget saa overmaade haardt? Jeg synes, at naar man taler derom, saa maa man tale rent ud og sørge for at fremsætte sine Tanker saa

klart, at man kan forstaa, hvad der menes. Man kan ikke nøjes med at sige, at der er nogle Toldskatter, der trykker saa overmaade stærkt, men man maa sige, hvad det er for nogle. Og jeg skal da sige, at der fra konservativ Side ikke vil være noget i Vejen for, hvis man kan paavise, hvad det er for Toldskatter, der trykker saa stærkt, og hvis de, naar andre Hensyn tages i Betragtning, kan undværes, at vi kan gaa ind for at faa disse Toldskatter aflastet. Der har været talt om Salt og Transportspande og Haandværksredskaber, som skal være saa overmaade stærkt toldbeskattede, at det vilde betyde en stor Lettelse for Landbruget at faa disse Toldskatter nedsat. Jeg husker ikke ganske nøje, hvilke Indtægter Staten har af Saltskatten, men jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, hvis jeg anslaaer den til 130 000 Kr., og hvis Landbruget kunde spare denne Udgift paa de 130 000 Kr., saa vilde det, selv om dette Beløb fordelt paa 200 000 Landbrug ikke vilde betyde saa meget for hver enkelt Ejendom, dog være et Skridt i den rigtige Retning ligesom de Forslag, som jeg har den Ære at forsvare, og saa tager vi ogsaa det med, og kan man finde andre Muligheder for Nedsættelse af Toldskatter, som er forsvarlige under Hensyn til det Ansvar, som den højtærede Finansminister har for den økonomiske Situation overfor det øvrige Erhvervsliv, saa er vi fra konservativ Side ikke doktrinære paa dette Omraade. Men vi maa erkende, at hvis vi vil søge at drage Lære af den økonomiske Politik, som den øvrige Verden har indledet og i Dag støtter sig til, saa er det ikke saa meget Toldnedsættelser, det drejer sig om. Nu vil man naturligvis hertil sige, at det konservative Parti har kun Interesse for Toldforhøjelser, og jeg skal erkende, at paa det nærværende Tidspunkt tror jeg, det er dér, man kan sætte ind, hvor det vil batte bedst, men, som sagt, hvis der er noget i den anden Retning, som kan betyde noget, saa er vi ikke uvillige til at gaa med dertil; vi er, som sagt, ikke doktrinære. Det eneste, vi mener, er, at vi maa have nogle Forslag frem, som virkelig betyder noget effektivt.

Det ærede Medlem Hr. Fisker gik videre og sagde, at det konservative Folkeparti havde ikke før haft Øjnene aabne for, at det gjaldt om at lette de kommunale Skatter. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Fisker maa revidere sin Hukommelse. Jeg beder det ærede Medlem Hr. Fisker lægge Mærke til de konservative Forslag, der har været forelagt gennem Tiderne indenfor et Tidsrum,